

Ănăl V. Aiud,

1 Iunie 1929.

Amicul Școalei

Revistă pedagogică — culturală — socială.

Organul oficial al Revizoratului școlar, al Comitetului școlar județean și al Asociației învățătorilor din județul Alba.

Apare săptămânal cu excepția lunilor Iulie—August.

Un număr 3 lei.

Director: MARIAN SASU.

Prim colaborator: TOMA COCIȘU.

COLABORATORI:

I. Aldea, Jer. Ciungan, I. Breazu, Const. N. Buzatu, I. Dobre, A. Duvlea, P. Petringenar, A. Popa, Elena Dr. Stoianovici, I. Raica, T. Trifa, V. Zdrenghea.

ABONAMENT: 150 lei pe an pentru membrii corpului didactic, iar pentru comitetele școlare și partice. 180 lei. Redacția și Administrația la biroul Revizoratului școlar — Aiud.

Învățătorii tineri.

Oameni care au atâtea datorii către țară și țara nici o datorie către ei. . . Niște *incapabili* cari au pus într'o uimire alarmantă pe doritorii de progres ai acestui neam.

Așa unui domn *anonim*, făcând o recenzie în No. 10.—1928 al revistei „Învățătorul”, — i-ar fi plăcut să vadă „*motivate cauzele* pentru ce învățătorimea tineră de după războiu, este inferioară celei bătrâne din înaintea războiului. Dovadă *lipsa de entuziasm* cu care intră în viața școlară, *disgustul* de a nu munci cu destulă tragere de inimă, *superficialitatea* pregătirei lor profesionale și *desinteresul* ce arată față de prestigiul persoanei lor proprii”.

Ne-ar fi plăcut și nouă să fi eșit specialiști din școală, dar dacă înainte de războiu se puteau face minuni, azi nu se mai pot. Se știe doară că școala nu dă decât direcția; desăvârșirea se face în viață. Și tocmai aici e ghinionul.

Nouă, celor din „generația tânără”, ni se face o nedreptate strigătoare la cer și cei cari ar *trebui*, nu

vreau să recunoască munca pe care o depunem, sau și dacă o apreciază, nu ne-o rasplătesc după merit. E chestiunea definiției și a salariului, care în ultima analiză se reduc la salar.

E absurd și nedrept, ca un absolvent cu diplomă de capacitate, să n'aibă aceleași drepturi, cu un altul care a terminat școala la 21 de ani, numai fiindcă a avut nenorocul să nu mai rămână repetent în nici o clasă, sau n'a întrerupt de loc studiile, — căci astăzi elevii normali absolvă patru clase primare la 11, cel mult 12 ani. Și atunci iată că noi învățătorii tineri de azi, în loc să facem 3 ani până la definiție, facem 6 sau cu cel dela militarie 7 ani. La urma urmei e indiferent că te numești inv. „în mod provizor“ sau „titular provizor“, dar nu e același lucru să servești cu un salar de mizerie 3 sau 6 ani.

Nu știu după ce norme se face salarizarea diferitelor categorii de funcționari, dar când luăm în considerare pregătirea și munca noastră, rămânem pur simplu uluiți. De ce suntem noi clasati în aceeași categorie cu funcționarii de prin birourile avocaților — care sunt numai în trecere prin acea carieră — și cu portarii dela hotelele din orașele principale? De ce noi suntem retribuiți cu 2900 Lei lunar și un acar dela C.F.R. cu 3500 Lei? Are acarul o pregătire sau chemare superioară celei a noastre? Iată atâtea și atâtea întrebări care distrug sufletul și tinerețea noastră!

Învățătorul — fie el chiar tânăr — e un intelectual. Trebuie să se îmbrace cinstit, să fie în curent cu mișcarea culturală, să cunoască problemele de actualitate; cariera lui îi cere să lucreze după cele mai perfecționate metode, să cunoască mișcarea pedagogică din alte țări. Și câte nu-i trebuie unui învățător care vrea să se dedice cu totul carierei lui! Ce să întâmplă însă? Cu salarul nostru nu poți să te îmbraci decât pe datorie, n'ai posibilitatea să abonezi măcar o revistă literară, nu poți să mergi la un teatru dintr'un oraș, iar când întâmplarea te duce pe lângă o librărie trebuie să te mulțumești cu cuferea titlurilor dela cărțile expuse

în vitrină. Cât privește specializarea profesională, abia dacă poți ține revista oficială și încă una.

Am fi voit să facem din școalele la care am ajuns, niște școale așa cum le vedeam în lecturile noastre pedagogice, să încarnăm pe adevăratul *dascăl* al vremurilor noi. Am încercat, ne-am sbătut și'n cele din urmă am fost siliți să ne resemnăm. Nu ne înrăstăiează nimic mai mult, decât neatenția ce ni se dă din partea acelor care ar fi datori chiar, să sprijinească bunele noastre intenții.

Din toate acestea ar reeși să fim așa cum ne arată Dl. dela Cluj. Ce-i drept, suntem cam blazați, dar, avem mobile cari ne înprospătează puterile. E sufletul nostru tânăr, patriotismul și școlarii noștrii, este cultul ce-l avem pentru carieră. Dăm voe colegilor cu școala „din înaintea războiului“ să vorbească ori cât pe tema activității extra-școlare — deși sunt și dintre cei tineri cari au realizat ceva frumos și pe acest teren — dar în ce privește pregătirea și activitatea în școală, nimic. Ceea ce aveți mai mult decât noi, e *experiența și posibilitatea de a Vă cultiva*.

Dar cheslia noastră nu se sfârșește aci.

Trăim într-o mizerie continuă, vecinic cu grija zilei de mâine. Suntem într'o situație care nu mai poate să dureze. Stăm în cumpănă. Numai gândul la viitorul nostru ne îngrozește . . . și speranțele noastre se îndreaptă tot mai stăruitoare spre aceia care ne-ar putea salva și dela care așteptăm să fie mai recunoscători față de aceia dintr'a căror lumină s'au împărtășit și dânșii odată. Să încerce numai să cunoască nedreptatea ce ni-se face întreagă mizerie pe care suportăm și dacă vor avea inimă nu vor mai rămâne indiferenți; iar oamenii ca Dl. Lalu, nu li-se va părea atât de „ciudat“ că „generației tinere îi lipsește elanul“.

Si dacă strigătele noastre de desnădejde vor fi mereu strigăte în pustiu, vom fi nevoiți să ne luăm adio dela aspirațiile noastre, dar atunci nici despre prosperarea aceslui neam nu se va mai putea vorbi.

Romul Ionaș
inv.

Creați școlii active condițiile dezvoltării ei integral.

XII.

N'avem mijloacele, cu cari în unele locuri, promotorii științei educației, măsură gradele de inteligență ale copiilor și stabilesc tipurile lor, pentru a li-se putea aplica tratamentul corespunzător, dar nu suntem desarmați nici în această privință. Multiplele situații ale copilului, dintr'un întreg an școlar, ne oferă cele mai bune ocazii pentru astfel de studii. Anumite date, fapte și gesturi din viața copilului, prin simpla lor producere, pot să ne descopere mai mult și pot să exprime mai fidel tipul unui copil, decât un fapt studiat cu cele mai noi metode de investigație științifică, dar pe care copilul nu'l trăiește cu adevărat.

Sunt întâmplări simple, cari pot duce la folositoare constatări: Un copil, în mai multe rânduri, când calcula liniștit la tablă, cădea în recidive ca acestea: el aduna și vorbea: 7 și cu 9 sunt 12, dar de scris, scria 16, fapt care invedera preponderarea funcțiunii văzului în acest proces psihic al lui, ceea ce proba tipul lui vizual. Și alte probe, la cari a mai fost supus, confirma faptul. Altul carele își poate da seama de pertractări verbale din timpul, în care el privea în altă parte, afară pe fereastră, dovedește tipul său auditiv. Tipul motric sau manual va fi neastâmpărat în timpul reproducerilor verbale, recitative ori libere. Tipul memorial, impacient, scelerat, la lucrul manual. Tipul glosal este comunicativ. Unul, carele în pauză când alții se joacă, cu toată apariția sănătoasă a fizicului lui, stă în nemișcare, arată tipul său limfatic, lipsit de mobile intrinseci. Are lipsă de încurajări. Înclinările elevului către compoziții individuale, dovedește puterea lui de imaginație. O fată lucra cu predilecție astfel de compoziții, pentru șezătorile literare și erau totdeauna cu mare plăcere ascultate de șezătoare. O continuă activitate proprie, cu impletiri de originalitate, arată tipul genial. Dar bune indicațiuni de cunoaștere a individualității copiilor, ne oferă în multe cazuri părinții lor, zic în multe cazuri și nu totdeauna, pentru că știința educației constată, că copiii reproduc mai curând pe moșii și strămosii lor, părinții intrupându-se tot cam în a treia ori a patra generație.

Cunoscând diferitele tipuri ale copiilor, vom ști mai bine ce trebuie făcut, ca să le facem învățământul cât mai plăcut. Răușita fiecărei lecții în parte; este în funcție de măsura, în care prin ea s-a putut satisface necesitățile de dezvoltare ale copilului și fiecare tip progresaază amăsurat usului lui de facultățile sale esențiale. Toate studiile, cari se fac în această direcție urmăresc acest scop.

Între postulatele generale ale școalei active integrale, isvârâte din tendința ei de progres tot mai accentuat în spre individualizarea învățământului, pentru a se putea lega tot mai strâns de viață, cel mai susceptibil de realizat în situația noastră, este principiul regionalist.

Toată viața individului în ultima analiză nu este decât o continuă corespundență dintre el și mediul în care trăește. Din această corespundență cu împletitura ei de lupte, duse veacuri dearândul, lupte de adaptare, de cuceriri întru ușorarea traiului vieții, de exploatare a naturii în folosul lui, omul în mersul său ascendent, s-a acumulat experiență după experiență, pe cari le transmite descendenților săi. Aceste experiențe trecute în forțele latente ale unilor indivizi în creștere, ca se poată servi cândva de temelie altor experiențe noi, au lipsă de agenții lor provocatori, de mediu propriu, ca să se poată desvolta și actualiza.

Fiecare colț de țară își are viața lui cu mediul său geografic, cosmic, social, cu particularitățile ei și școala va trebui să țină seamă de toate acestea. Pentru aceea la alegerea materiei de predat, va fi cu multă considerare la tipul regiunii, în care ea se găsește. Va predă cu preferință ceea ce stă în raport direct cu trebuințele vieții locului. Programa analitică să fie o vie expresie a celor trebuințe și nu atât ordinea, în care materiile sunt înșirate în ea, cât mai mult aceea a succesiunii faptelor vieții din localitate, arată actualitatea fiecărei lecțiuni, ca toate să se facă la timp și la locul potrivit.

Toate silințele școlii de-a ținea mereu pas cu mersul ocupațiilor vieții statului, vor fi răsplătite cu plăcerea copiilor, de-a-și armoniza ocupațiile lor cu cele ale părinților. Am putut vedea de multeori plăcerea, cu care copii gustă acele lecțiuni, cari se pot face interpretul necesităților și folosului, pentru care părinții lui săvârșesc anumite lucrări concomitent cu ele. Dar profitul cel mare, ce'l poate aduce școalei ocazia dată părinților, de-ași vedea copiii lor după eșitul din școală, ocupându-se și ei cu lucrările lor în curs, în cari pot să-și arăte dexterități și pot servi cu lămuriri, pe cari chiar ei nu le aveau. Părinții auzindu-și și văzându-și copiii ocupându-se cu lucruri cari sunt la ordine zilei, vor avea ocazii mai multe de-a se convinge despre foloasele învățaturii, care se dă în școală. O femeie îmi povestea cu mândrie despre ambiția fetei sale, de-a revizui ouăle din cuibarul așezat de ea, spre a înlocui pe cele nefecundate cu altele, pentru a asigura succesul. Un tată admiră copilul său pentru grija lui, ca cu ocazia săpatului viei să se curățe rădăcinile aeriene, spre a imputernici pe cele necesare; altul se lăuda cu băiatul său, că în sfârșit a răușit, să-i facă perii roditori printr'o operație simplă de curățire a coajei lor scortoasă, cu o coasă rea, ș'un șențuleț sub streșina coroanei lor.

Pot fi și cazuri când pentru a face părinților cunoscute cunoștințele copiilor, se cere intervenția directă a învățătorului. Sunt cazurile când părinții în anumite chestiuni se adresează învățătorului. Dacă învățătorul este convins de capacitatea copilului, de-a rezolva problemele, va chema însuși copilul omului solicitant al ajutorului lui, și i va încredința rezolvarea problemei, cu condiția de-a i-se comunica și lui rezultatul, care trebuie să fie satisfăcător.

Sebeșel, la 23 Maiu 1929.

Va urma.

Alexandru Duvlea
inv.

Din activitatea cercurilor culturale.

Cercul cultural „Sebeș” și-a ținut ultima sa ședință din acest an în frunțașă comună Lanțrăm, în ziua de 26 Maiu a. c. Au participat toți învățătorii cercului, în frunte cu vrednicul lor președinte d. A. Duvlea. În ședința intimă a ținut o reușită lecție din intuițiune dș. *Ofelia Tătaru*, iar o bună conferință teoretică dș. *Ioana Lasifa*, ambele dela școala din localitate. Ședința publică a avut un program bogat, constător din coruri, recitări de poezii, jocuri naționale și o piesă teatrală. Afară de aceste a dat bune povețe asistenților dl președinte Duvlea în vorbirea sa de deschidere iar dl medic de plasă, Leder Hülger din Sebeș, a conferențiat despre „Tuberculoză”. Nu putem trece cu vedere apoi nici cele două admirabile doine populare, cântate pe scenă cu atâta artă și sentiment de către dș. inv. Maria Florea din Daia; țărani noștri au ascultat aceste doine cu răsufarea încheat și a răsplătit pe cântăreață cu ropot de aplauze șgomotoase. La ambele ședințe a luat parte și dl. Revizor M. Sasu, care a adus mari elogii, în fața mulțimii, bravilor noștri învățători, cari depun atâta muncă extra-școlară pentru luminarea și deșteptarea poporului nostru românesc, întrecând pe ori care tagmă de funcționari ori intelectuali de ai noștri. Elogiile aceste bine meritate au fost primite cu multă satisfacție de către învățători, iar asupra numeroșilor țărani au făcut impresiune adâncă.

Cronicar

Partea oficială.

Toate ordinele și circularele, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștiențios de către cei vizați.

No. 1762—1929.

Obiect. Încheierea anului școlar.

Vă comunicăm spre știre și executare copia ordinului ministerului No. 69197—1929, privitoare la încheierea anului școlar curente :

„Cursurile școalelor primare urbane și rurale încetează în ziua de 15 Iunie. Examenele de fine de an, prevăzute de art. 98 din regulament, vor începe în ziua de 18 Iunie cu cl. IV, în vederea examenelor de admitere la școalele secundare, conform Deciziei Ministeriale No. 66256—1929.

„Conform dispozițiilor regulamentului, elevii vor depune un examen sumar din obiectele principale (l. română, matematica, istoria, geografia, igiena, șt. naturale) în asistența părinților și a învățătorilor școalei. La școalele cu un singur învățător, examenul durează o singură zi, la cele cu mai mulți învățători, atâtea zile, câți învățători sunt o Cl. V. și VI unite vor face examenul în aceeași zi.

Examinarea va fi numai orală și se va face de învățătorul clasei, având dreptul să pună întrebări și ceilalți învățători. Examenele vor avea mai mult un caracter de festivitate, stăruindu-se asupra gradului de asimilare a cunoștințelor clasei întregi, nu a fiecărui elev în parte.

„Promovarea elevilor dintr'o clasă într'alta se face pe baza notelor trimestriale, conform dispozițiilor regulamentare.

„Examenele de absolvire ale elevilor de cl VII vor avea loc în zilele de 23—26 Iunie inclusiv pe centre fixate de revizoratele școlare. Aceste examene se vor ține sub președenția revizorului, subrevizorului, sau delegatului Ministerului, desemnați de inspectorul de circumscripție.

„Examenul va consta din probe scrise, orale și practice, alese din programa ultimilor 3 clase. Probele scrise se vor da din 1 română și matematici. La indeletnicirile practice, elevii vor executa, după caracterul școalei, fie în atelier fie în grădina școalei, câte o lucrare care se poate termina într'o oră. În acest fel se va proceda și la școalele de fete pentru lucrul da mână și lucrările de gospodărie.

„Dintr'un cerc nu vor face parte decât cel mult 50 elevi și într'o zi nu se vor examina decât 25 elevi.

„Rezultatul examenului se va consemna de președintele

comisiunii în registrul de inspecție al școlii unde a avut loc examinarea și apoi se va trece în cataloage și matricolele școlii respective. Directorul școlii va înainta revizoratului, în termen de 3 zile, atâtea copii câți învățători au prezentat elevi la examinare, precum și copie generală.

„Toate lucrările relative la examenele de absolvire, împreună cu rapoartele președinților comisiunii se vor înainta prin revizorate, inspectoratelor regionale. Delegațiunea de președinte este onorifică.

Director general, (ss) Petre Ghițescu.

Primit:

Domnule Revizor.

În ziua de 20 Maiu, cu ocazia serbărilor Unirii — la Alba-Iulia — mi-am pierdut portmoneul, conținând bani și acte de valoare ca: „Diploma de învățător“. Carnetul de călătorie pe C. F. R. și un alt carnet de student. Cum însă până în prezent nu le-am aflat, vă rog bine-voiți a publica în „Amicul Școlii“, că eventual dacă cineva dintre cititorii lui le-au aflat, sau poate are cunoștință de ele să-și însușească banii, iar actele să mi le trimită.

Șpălnaca 26 Maiu 1929.

Cu stimă
Iacob Domșa
învățător

ȘTIRI.

* Se apropie încheierea anului școlar și cele mai multe comitete școlare nu ne-au trimis nici-un ban pentru revistă. Le rugăm deci să bine voiască a-și achita abonamentul.

* Comisia medicală de pe lângă Inspectorat se va întruni pentru ultima oară în acest an școlar, Sâmbătă 8 Iunie a. c. ora 9 a. m. în biroul Inspectoratului școlar — Sibiu.

* În numărul proximal al revistei vom publica centrele și numele președinților la examenele de absolvire din acest an.

* **Avizăm pe toți și toate, că adunarea gen. a Asociației s'a amânat pe zilele de 29—30 Iunie a. c.**